

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí dňa 4. októbra 1994 predbežne prerokoval návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti podaný JUDr. Jozefom Matulom, komerčným právnikom, bytom v Bratislave na Seberíniho č. 1 proti uzneseniu Obvodnej prokuratúry Bratislava I takto

r o z h o d o l

Návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti JUDr. Jozefa Matulu o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e

Ústavnému súdu Slovenskej republiky došlo dňa 28. 4. 1994 písomné podanie JUDr. Jozefa Matulu, ktoré označil ako návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Obvodnej prokuratúry Bratislava I. Sťažovateľ sa domáhal, aby Ústavný súd vyslovil opodstatnenosť jeho ústavnej sťažnosti a povinnosť Obvodnej prokuratúry Bratislava I zrušiť uznesenie o odložení trestného stíhania ním označených páchatel'ov trestného činu ohovárania a pokračovať v trestnom stíhaní.

Z obsahu podania a jeho príloh vyplýva, že sťažovateľ podal na Mestskú prokuratúru v Bratislave trestné oznámenie na šéfredaktorov denníkov PRAVDA, PRÁCA, SMENA, HLAS ĽUDU a REPUBLIKA a na šéfredaktora TA SR, ktorí podľa neho zverejnili anonym s nepravdivými údajmi o ňom, a tak značnou mierou poškodili jeho česť a dobré meno. Podľa názoru sťažovateľa spáchali tým trestný čin ohovárania podľa 206 ods. 1, 2 Tr.zák.

Mestská prokuratúra v Bratislave postúpila trestné oznámenie Obvodnej prokuratúre Bratislava I. Obvodná prokuratúra postúpila vec na priame vybavenie Policajnému zboru SR MO PZ Bratislava Staré mesto - Východ, ktorý podľa 159 ods. 1 Tr.por. uznesením pod sp.zn. PZ 4137/93 odložil vec o podozrení z trestného

činu s odôvodnením, že podľa zistení z výsluchu viacerých svedkov a z obsahu predmetných článkov v uvedených denníkoch nejde vo veci o podozrenie z trestného činu.

Zákonnosť uznesenia v tejto veci bola na základe sťažnosti podanej sťažovateľom preskúmaná obvodným prokurátorom Bratislava I vo veci pod sp.zn. Pn 572/93 a zamietnutá a potom aj mestským prokurátorom v Bratislave vo veci pod sp.zn. 2 Kn 214/93 a generálnym prokurátorom Slovenskej republiky vo veci pod sp.zn. III Gn 293/94, ktorí preskúmali zákonnosť rozhodnutí vo veci a sťažnosť podanú sťažovateľom pokladali za nedôvodnú.

Ústavný súd v senáte na neverejnom zasadnutí podanie sťažovateľa predbežne prerokoval podľa 25 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Na tomto zasadnutí senát Ústavného súdu podľa 25 ods. 2 tohto zákona preskúmal, či konanie a rozhodovanie vo veci patrí do právomoci Ústavného súdu a v tejto súvislosti, kto a akým konaním a rozhodnutím mal porušiť základné práva a slobody sťažovateľa, ako aj - či podanie obsahuje náležitosti podľa 20 a 50 tohto zákona.

Podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky a 49 zák. č. 38/1993 Z.z. možno ústavnou sťažnosťou napadnúť len právoplatné rozhodnutia ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy. Orgány činné v prípravnom trestnom konaní, proti rozhodnutiam ktorých podaná sťažnosť smeruje, nepatria medzi orgány uvedené v týchto ustanoveniach. Zákonnosť rozhodnutí orgánov prípravného trestného konania možno napadnúť opravnými prostriedkami len podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať o zákonnosti rozhodnutí týchto orgánov a zrušovať ich rozhodnutia.

Podľa uvedených dôvodov podanie sťažovateľa nemožno považovať za ústavnú sťažnosť podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky a 49 zák. č. 38/1993 Z.z.; Ústavný súd nie je oprávnený konať a rozhodovať o tejto zjavne neopodstatnenej sťažnosti a preto ju odmietol podľa 25 ods. 2 v spätosti s 54 ods. 1 tohto zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 1994

JUDr. Miloš S e e m a n n

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia